

IN

Vaig néixer a Mataró el dia 3 octubre de 1963. Quan tenia 18 anys em vaig deixar caure per Granollers perquè volia estudiar teatre al Centre de Teatre que hi havia al carrer de Corró. Porto vivint a Granollers quasi be 31 anys. Aquí em vaig casar amb en Frederic Roda amb qui tinguérem una filla la Carla que va néixer a la desapareguda Policlínica i que ara ja te 22 anys i que es va graduar l'any passat en cinema i televisió. Per cert està buscant feina. Tinc el "Diploma en teatre i educació". Soc abans que res actriu de teatre i de rebot empresària teatral empesa per les circumstàncies.

"Quan el 15M vaig pensar: ja hem començat a reaccionar però... encara falta"

Petita biografia de gustos: què t'agrada i que no suportes de menjar/beure/llegir/art i el que se t'acudeixi...

No sóc gens tiquismiquis amb els menjars, m'agrada tot. La xocolata em torna boja. Com es evidentíssim gaudeixo veien teatre, teatre, teatre, i tot el que tingui a veure amb l'art escènic.

Defineix segon el teu diccionari personal les paraules: Home, Dona, Igualtat, Felicitat.

Un home i una dona es diferencien únicament en el sexe però per tot l'altre haurien de ser iguals. Doncs no és així o el menys es el que jo crec. La igualtat, per molts motius, no deixa de ser una utopia. Som molt diferents. La paraula felicitat crec que va molt lligada a la persona, a com som: als sentiments agradables, al riure, al plora, a l'absència de patiment... etc.

En què estàs liada ara?

Amb el teatre. Què estrany, oi? Estic intentant després de 12 anys consolidar un projecte que es diu Teatre i Literatura. L'objectiu d'aquesta proposta és la dramatització i la posada en escena dels textos de lectura obligatòria dins del cu-

rriculum de batxillerat de llengua catalana i castellana. Aquest curs que estem a punt d'acabar han passat més de 20.000 alumnes de tot Catalunya i per el proper curs m'agradaria poder arribar a molts més. Per un altre banda intentant que el Teatre de Ponent pugui aguantar aquesta crisi tan interminable i que ens esta fent tan de mal.

Com és un dia a dia normal per tu?

Un cop surto de casa primer vaig el forn de pa de la Margarida a fer un cafè en llet i un croissant petit de xocolata i depèn del dia de la setmana entro directament a les oficines del teatre per poder fer les gestions del dia a dia o vaig a penjar cartells per el proper espectacle i fer la màxima difusió o reunions per intentar fer bullir l'olla amb les nostres entitats i associacions de Granollers. A i els caps de setmana de taquillera al Teatre de Ponent!

Com està el món, oi? Què li passa? Què ens passa? Què hem de fer?

La veritat es que estic angoixada de com esta tot i com va tot plegat i crec que com a ciutadans jo inclosa estem adormits. Quan va aparèixer el 15M vaig

pensar ja hem començat a reaccionar però... encara falta.

Quin és el paper de la dona en tot plegat? i de la dona com a agent artístic?

Creo que la dona te un paper molt important en aquest petit planeta que ens ha tocat viure. Aporta equilibri a la feina a la casa a la família...etc En el camp de l'art i concretament el teatre sap treballar amb gran habilitat les emocions.

Com vas de salvatgisme?

Mai m'havien fet aquest pregunta. Cal contestar-la? Doncs be tota dona te un punt de salvatge i les que no el tenen es queden per vestir sants.

Les tres coses bones teves són... i les tres coses que és millor no explicar...

M'agrada compartir amb la gent. M'agrada treballar en equip doncs on no arriba un, pot arribar l'altre. Això es fantàstic perquè ens fa avançar col·lectivament. Diuen que també porto dins, quan em poso el nas vermell, un bon pallasso. Ser massa prudent, molt patidora i exageradament perfeccionista en un ofici com és l'artístic que a vegades ha de tenir un punt de bogeria

Francina G. Ars

Que si conec la Francina? Oh i tant que si! Han estat molts anys treballant colze a colze! Que si em sorpren amb les seves respostes? Oh i tant que si! Molt! Perquè la Francina és d'aquelles dones a qui pots conèixer amb profunditat i de fa molts anys, però que, silenciosament, a poc a poc, et sorprenen, et cappingen els conceptes i et fan rumiar. La recordo vestida d'estrella o de bruixa i la seva energia dalt de l'escenari i la redescobreixo ara, amb les seves respostes, on continua lluitadora, imparabile i valenta. La conec? Si. I m'agrada. Ens debem uns quants cafès? També. Aviat.

OUT

El 1982-83 participo en l'obertura del bar-restaurant La Cantonada que a part de donar menjar oferia petits espectacles teatrals, concerts de musica i exposicions d'art. Això ho combino com actriu amb el grup de teatre de carrer La Farinera. El 1995 conjuntament amb la meva parella creem Tàbata Teatre especialitzant-nos amb espectacles per a tots els públics, fent gires per tot Catalunya i l'estat espanyol. Paral·lelament també obrim el Taller-Teatre Escola, on vaig donar classes. El 1998 inaugurarem el Teatre de Ponent que enguany complirà 15 anys.

Regala'm una cita literària:

"Les dones no tenim sentit de la mesura i ens excedim en tot: treballem més, estimen més i ens entreguem a fons" (Anònim).